Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

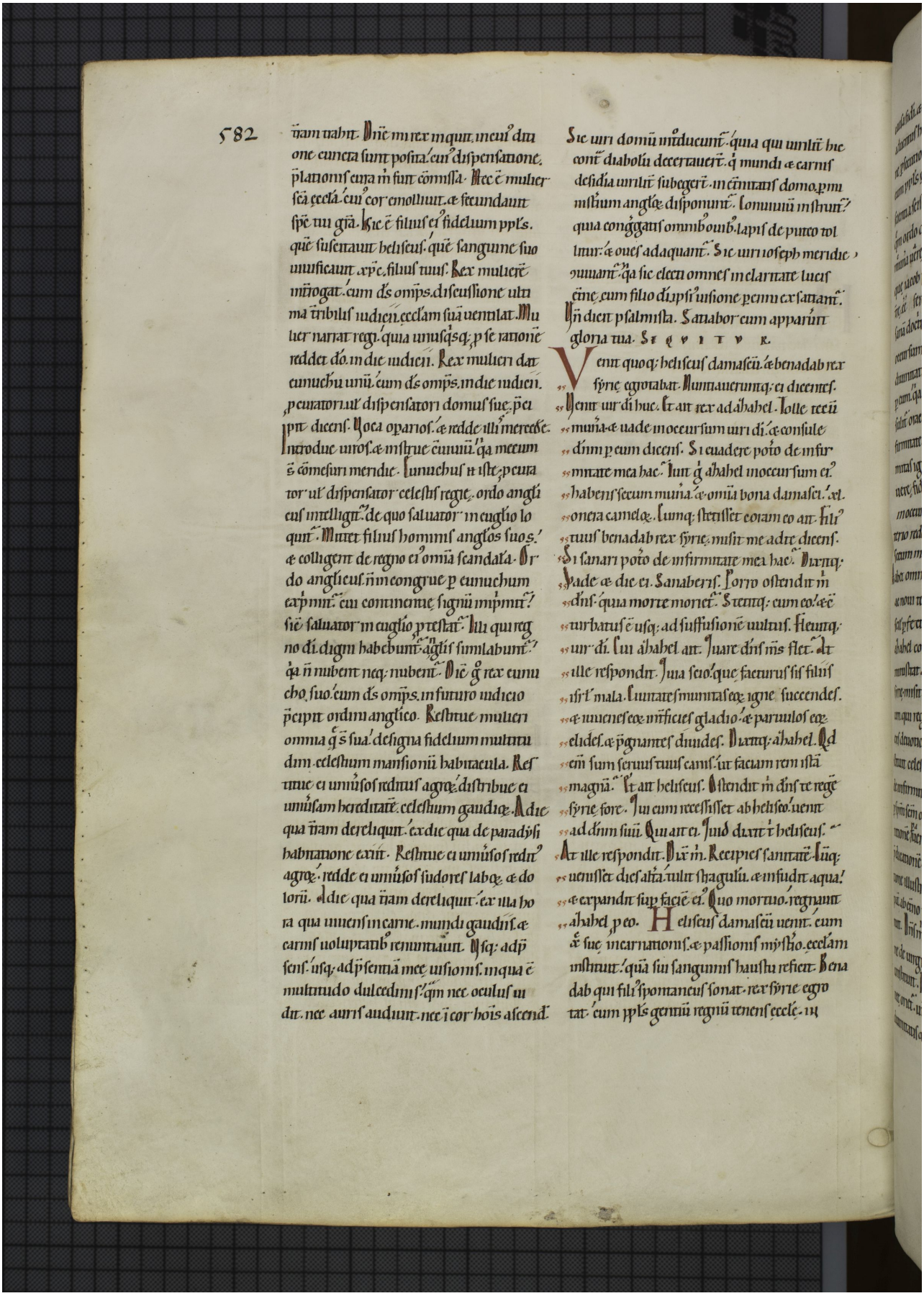

582

ñam habit. Dñe mi rex m quit, meus dñs one cuncta sunt posita, cui dispensatione, plationis cura m sunt cõmissa. Hec ẽ mulier sca ecclia, cui cor emolluit, æ fecundauit spẽ tui grã. Hic ẽ filius ei fidelium ppls. quẽ suscitauit heliseus, quẽ sanguine suo uiuificauit xp̃c, filius tuus. Rex mulierẽ mõrogat, cum ds omps, discussione ultima tribulis iudicii, ecclam suã uenturat. Mulier narrat regi, quia unusq;q; p se rationẽ reddet dõ, in die iudicii. Rex mulieri dat eunuchu unũ, cum ds omps, in die iudicii, p curatorẽ, ut dispensatori domus sue, p ea ppẽ dicens. Voca operarios, æ redde illi mercedẽ, introduc uiros, æ instrue cunctis, qa mecum ẽ cõmesuri meridie. Eunuchus ẽ iste, p curator, ut dispensator celestis regis, ordo angli cus intelligit, de quo saluator, in euglio loquit. Mittet filius hominis angelos suos, & colligent de regno ei omnia scandala. Ordo anglicus, ñ congrue p eunuchum exp̃mit, cui continentie signũ imp̃mit, sic ẽ saluator in euglio p testat. Illi qui regno dei digni habebunt, aglis similabunt, qa ñ nubent neq; nubent. Dñe, g rex eunucho suo, cum ds omps, in futuro iudicio ẽcipit ordini anglico. Restitue mulieri omnia q̃ s sua, designa fidelium multitudinem celestium mansionũ habitacula. Restitue ei unũsos redditus agroꝝ, distribue ei unũsam hereditatẽ celestium gaudiorum. A die qua ñam dereliquit, ex die qua de paradysi habitatione exiit. Restitue ei unũsos reditus agroꝝ, redde ei unũsos sudores, labores, æ dolorũ. A die qua ñam dereliquit, ex ulla hora qua uniuersi in carne, mundi gaudia, æ carnis uoluptatib remittauit. Usq; ad ẽ sens, usq; ad ẽ semã mee ultionis, in qua ẽ multitudo dulcedinis, qm nec oculus uidit, nec auris audiuit, nec i cor hois ascend.

Sic uiri domũ mõducunt, quia qui uniuersũ hic comit diabolũ decertauerũt, q̃ mundi æ carnis desidia uiriliter subegerũt, in cõmunis domo, primitiuum angloꝝ disponunt. Comunitũ instituit, qua congregatis omnib omb, lapis de puteo uolutus, æ oues adaquant. Sic uiri ioseph meridie, uiuant, qa sic electi omnes in claritate lucis cõtẽ, cum filio dñi ascensione, perenni exsultant. Ũñ dicit psalmista. Sanabor cum apparuit gloria tua.

Sequitur.

Venit quoq; heliseus damascũ, æ benadab rex syrie, egrotabat. Nunciatumq; ei dicentes. Venit uir dei huc. Ait rex ad ahabel. Tolle recũ munera, æ uade in occursum uiri dei, æ consule dñm p eum dicens. Si euadere potero de infirmitate mea hac. Iit g ahabel in occursum ei, habens secum munera, æ omnia bona damasci, ut. xl. onera camelæ. Cumq; stetisset coram eo ait. Filius tuus benadab rex syrie, misit me ad te dicens. Si sanari potero de infirmitate mea hac. Dixitq; ei. Vade, & die ei. Sanaberis. Porro ostendit mihi dñs, qua morte moriet. Stetitq; cum eo, & ẽ turbatus ẽ usq; ad suffusionẽ multus. Fleuitq; uir dei. Cui ahabel ait. Quare dñs mis fletus. Ait ille respondit. Quia scio, quæ facturus sis filiis isrl, mala. Munitas munitas eoꝝ igne succendes, & iuuenes eoꝝ in ficies gladio, & parulos eoꝝ elides, & pgnantes eoꝝ diuides. Dixitq; ahabel. Qd ẽm sum seruus tuus canis, ut faciam rem istã magnã. Et ait heliseus. Ostendit mihi dñs te regẽ syrie fore. Qui cum recessisset ab heliseo, uenit ad dñm suũ. Qui ait ei. Quid dixit tibi heliseus. At ille respondit. Dixit mihi. Recipies sanitatẽ, siquidem uenisset dies alta, tulit stragulũ, æ infudit aquæ, & expandit sup faciẽ ei. Quo mortuo, regnauit ahabel p eo.

Heliseus damascũ uenit, cum æ sue incarnationis, & passionis mysterio, ecclam instituit, qua sui sanguinis haustu reficit. Benadab qui filius spontaneus sonat, rex syrie egrotat, cum ppls gentiũ regnũ tenens ecclie, in